

Förordning med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden;

utfärdad den 22 november 2007.

Regeringen föreskriver följande.

Uppgifter

1 § Allmänna reklamationsnämnden ska

1. pröva tvister mellan konsumenter och näringsidkare som rör en vara, tjänst eller annan nyttighet som näringsidkaren har tillhandahållit konsumenterna och rekommendera en lösning av tvisten,

2. pröva tvister om skadestånd mellan fysiska personer och juridiska personer eller enskilda näringsidkare om den fysiska personens anspråk på skadestånd helt eller delvis kan komma att omfattas av motpartens ansvarsförsäkring och skadan inte uppkommit i samband med den fysiska personens näringsverksamhet och rekommendera en lösning av tvisten,

3. yttra sig i konsumenttvister på begäran av domstol,

4. informera konsumenter och näringsidkare om myndighetens praxis, och

5. stödja den kommunala konsumentverksamhetens hantering av konsumenttvister genom bl.a. utbildning och information.

Definitioner

2 § I förordningen avses med

konsument: dels en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet, dels dödsbon,

näringsidkare: en fysisk eller juridisk person som handlar för ändamål som har samband med den egna näringsverksamheten,

konsumenttvist: sådana tvister som avses i 1 § 1 och 2.

Grupptalan

3 § Myndigheten får pröva konsumenttvister mellan en grupp konsumenter och en näringsidkare om

1. det finns flera konsumenter som kan antas ha anspråk mot näringsidkaren på väsentligen likartade grunder,

2. tvisterna rör förhållanden som får prövas av myndigheten, och

3. en prövning av tvisterna är motiverad från allmän synpunkt.

Tvister enligt första stycket tas upp till prövning efter anmälan av Konsumentombudsmannen eller, om Konsumentombudsmannen för ett visst fall har beslutat att inte göra någon anmälan, av en sammanslutning av konsumenter eller löntagare.

Tvister som myndigheten inte prövar

4 § Myndigheten prövar inte konsumenttvister som rör

1. köp av fast egendom, bostadsrätt eller tomträtt,
2. upplåtelse av fast egendom,
3. hälso- eller sjukvård,
4. advokatverksamhet, eller
5. någon annan typ av vara, tjänst eller nyttinghet som myndigheten har föreskrivit med stöd av 6 §.

Trots vad som sägs i första stycket 1 och 2 prövar myndigheten tvister som rör

1. upplåtelse eller överlåtelse av en bostadsandel som omfattas av lagen (1997:218) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende,
2. upplåtelse av fast egendom som skett för fritidsändamål och för kortare tid än nio månader i följd,
3. skadestånd enligt 20 § fastighetsmäklarlagen (1995:400), eller
4. ersättning för fastighetsmäklares uppdrag.

5 § Myndigheten prövar heller inte konsumenttvister

1. där anmälan till myndigheten har gjorts av någon annan än konsumenten eller, när det gäller grupptalan enligt 3 §, någon annan än Konsumentombudsmannen eller en sammanslutning av konsumenter eller löntagare,
2. där värdet av vad som yrkas understiger ett visst belopp som myndigheten har föreskrivit med stöd av 6 §,
3. där anmälan till myndigheten har kommit in mer än sex månader efter det att näringsidkaren helt eller delvis avvisat konsumentens krav,
4. som handläggs i eller är avgjorda av domstol,
5. som kan prövas eller har prövats av någon annan statlig myndighet,
6. som kan prövas eller har prövats av Försäkringsförbundets nämnd för rättsskyddsfrågor eller av Personförsäkringsnämnden,
7. som omfattas av en rekommendation som givits i ett ärende om grupptalan.

Trots första stycket 1–3 kan myndigheten besluta att pröva en tvist, om tvisten är av principiellt intresse eller om det finns andra särskilda skäl.

6 § Myndigheten får meddela föreskrifter om att inte pröva konsumenttvister

1. som avser någon annan typ av vara, tjänst eller nyttinghet än vad som följer av 4 § första stycket, eller
2. där värdet av vad som yrkas understiger ett visst lägre belopp.

7 § Utöver det som följer av 1 § ska myndigheten redovisa statistik över antalet anmälningar. Statistiken ska vara uppdelad avdelningsvis på anmälarnas kön, ålder och bostadsort.

Ledning

8 § Myndigheten leds av en myndighetschef.

9 § Vid myndigheten ska det finnas ett insynsråd som består av högst åtta ledamöter.

Handläggning av konsumenttvister

10 § Vid prövning av konsumenttvister är myndigheten indelad i avdelningar. Vid prövning i plenum gäller 18 §.

11 § Konsumenttvister och frågor om yttranden till domstol avgörs vid ett sammanträde med en avdelning, utom vid prövning enligt 17 och 18 §§.

12 § Ett sammanträde med en avdelning leds av ordföranden, vice ordföranden eller en avdelningsordförande.

Övriga ledamöter på en avdelning ska vid ett sammanträde till lika antal företräda konsument- respektive näringsidkarintressen.

Parterna får inte närvara vid sammanträdet.

13 § Vid sammanträden ska protokoll föras.

Avvisning av ärenden

14 § Om en tvist faller utanför myndighetens kompetensområde enligt denna förordning ska myndigheten avvisa ärendet.

15 § Myndigheten får avvisa ett ärende om

1. en komplettering som myndigheten har begärt av anmälaren inte kommer in inom förelagd tid,

2. utredningen i ärendet är bristfällig och det inte går att avhjälpa bristen, eller

3. ärendet i övrigt med hänsyn till myndighetens arbetsformer eller andra omständigheter inte lämpar sig för prövning av myndigheten.

Beslutförhet

16 § En avdelning är beslutför när en ordförande och fyra andra ledamöter är närvarande. En avdelning är också beslutför med en ordförande och två andra ledamöter, om inte någon av ledamöterna begär att fyra ledamöter ska delta.

Myndigheten i plenum är beslutför enligt vad som anges i 18 §.

17 § Ett ärende får avgöras av ordföranden, vice ordföranden eller en avdelningsordförande, om ärendet är av enkel beskaffenhet eller om näringsidkaren inte har yttrat sig i ärendet.

Ordföranden eller vice ordföranden får även besluta att avvisa eller avskryva ett ärende.

Myndigheten får i arbetsordningen eller i ett enskilt fall besluta att ärenden enligt första eller andra stycket också får avgöras av en annan tjänsteman.

18 § En tvist får avgöras i plenum om den är av principiell betydelse och det är angeläget med hänsyn till behovet av en enhetlig rättstillämpning.

Ordföranden beslutar om att en tvist ska avgöras i plenum.

Plenum består av ordföranden, vice ordföranden, avdelningsordförandena och övriga ledamöter på den avdelning dit tvisten hör. Vid behandling i plenum leds sammanträdet av ordföranden eller vice ordföranden.

Myndigheten i plenum är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden, minst två tredjedelar av avdelningsordförandena och minst fyra andra ledamöter är närvarande. Av de ledamöter som företräder konsument- och näringsidkarintressen ska lika många delta från vardera sidan.

19 § Myndigheten kan biträdas av en särskilt förordnad sakkunnig när den avgör ett ärende.

20 § Om det vid en överläggning framkommer skiljaktiga meningar tillämpas föreskrifterna i 16 kap. rättegångsbalken om omröstning i tvistemål. Avdelningen bestämmer dock själv i vilken turordning ledamöterna ska säga sin mening.

Föredragning

21 § Ett ärende avgörs efter föredragning. Myndigheten får i arbetsordningen eller i ett enskilt fall besluta att ärenden som avgörs enligt 17 § andra och tredje styckena inte behöver föredras.

Omprövning

22 § Myndighetens avgörande av en tvist kan på begäran av den som är part omprövas om

1. parten gör sannolikt att han eller hon har haft giltig ursäkt för att inte tidigare ha yttrat sig i ärendet,

2. parten åberopar omständigheter eller bevis som inte tidigare har åberopats och som kan antas leda till en väsentligt annan utgång i ärendet och parten samtidigt gör sannolikt att han eller hon inte tidigare har kunnat åberopa dem, eller

3. avgörandet är uppenbart oriktigt på grund av ett klart förbiseende eller misstag från myndighetens sida och rättelse av beslutet inte kan komma i fråga.

En begäran om omprövning ska vara skriftlig och ha kommit in till myndigheten inom två månader efter det att tvisten avgjordes. Vid prövning av en sådan begäran tillämpas 17 §.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller också ärenden som har avvisats eller avskrivits.

Anställningar och uppdrag

23 § Ordföranden för Allmänna reklamationsnämnden är myndighetschef.

24 § Anställning som vice ordförande beslutas av regeringen på förslag av myndighetschefen. Vice ordföranden är myndighetschefens ställföreträdare.

25 § Avdelningsordförandena förordnas av regeringen för en bestämd tid.

Andra ledamöter och ersättare för dem utses av myndighetschefen för en bestämd tid på förslag av de myndigheter och organisationer som regeringen bestämmer.

26 § Ordföranden, vice ordföranden och avdelningsordförandena ska vara jurister med erfarenhet som domare.

Den som är ledamot eller ersättare på en avdelning får inte vara underårig eller i konkurstillstånd eller ha förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Personalansvarsnämnd

27 § Vid myndigheten ska det finnas en personalansvarsnämnd.

Tillämpligheten av vissa förordningar

28 § Myndigheten ska tillämpa personalföreträdarförordningen (1987:1101).

Överklagande

29 § Myndighetens beslut i konsumenttvister och yttranden till domstol får inte överklagas. Detsamma gäller myndighetens beslut i omprövningsärenden.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008, då förordningen (2004:1034) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden ska upphöra att gälla.

2. Bestämmelsen i 7 § tillämpas första gången för verksamhetsåret 2009.

3. För anmälningar som gäller sådana tvister som avses i 5 § första stycket 6 och som kommit in till myndigheten före den 1 september 2007 tillämpas de föreskrifter om vilka tvister myndigheten inte prövar som gällde före detta datum.

På regeringens vägnar

NYAMKO SABUNI

Cecilia Bergman
(Integrations- och
jämförhetsdepartementet)

